

การเปิดรับ ทศนคติ และความต้องการของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” ออกอากาศทางสถานี วิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย

Exposure Attitudes and Needs of Bangkok Metropolis Residents in Regard to “Yingluck Government Meeting the People” Program on Air via the National Broadcasting Services of Thailand

อาภาวรรณ กันเปี่ยมแจ่ม*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการเปิดรับ ทศนคติ และความต้องการต่อรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” ของประชาชน ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการเปิดรับรายการกับทศนคติที่มีต่อรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” เปรียบเทียบการเปิดรับทศนคติ และความต้องการต่อรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” ของประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน

การวิจัยเชิงสำรวจ เก็บข้อมูลจากผู้ชมที่ดูรับชมรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ผลด้วยการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-Way ANOVA) และการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ชมรายการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 26 - 33 ปี ประกอบอาชีพบริษัทเอกชน มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท รับชมรายการ 1 ครั้ง / เดือน ใช้ระยะเวลาในการชมน้อยกว่า 15 นาที ชมรายการเพื่อต้องการทราบว่ารายการสามารถแก้ปัญหาของผู้ชมได้หรือไม่ ผู้ชมมีการเปิดรับรายการอยู่ในระดับสูง มีทศนคติต่อรายการอยู่ในระดับเป็นกลาง และมีความต้องการต่อรายการอยู่ในระดับสูง โดยผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการเปิดรับรายการ กับทศนคติ

ที่มีต่อรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน และผลการศึกษาการเปรียบเทียบการเปิดรับ ทศนคติ และความต้องการต่อรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ พบว่า ผู้ชมรายการที่มีเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับ ทศนคติ และความต้องการต่อรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : รายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน”, การเปิดรับรายการโทรทัศน์, ทศนคติต่อรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน”, ความต้องการต่อรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน”

Abstract

This research examines exposure, attitudes and needs of selected Bangkok Metropolis residents in regard to the “Yingluck Government Meeting the People” program. The researcher also investigates the relationships between the degree of exposure to the program and attitudes toward the program in addition to the exposure, attitudes and needs of the residents who view the program as classified by demographical characteristics.

* นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารพัฒนาการ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

The researcher collected data from 400 viewers of the “Yingluck Government Meeting the People” program. The instrument of research was a questionnaire.

Using techniques of descriptive statistics and other statistical techniques, the researcher analyzed the data in order to test for differences between means. The researcher also employed the techniques of t-test and one-way analysis of variance (ANOVA) in addition to Pearson’s product moment correlation coefficient method.

Findings are as follows:

Most viewers were females between the ages of twenty-six and thirty-three whose occupation was that of private company employees. They were holders of a bachelor’s degree with a monthly income between 10,001 and 15,000 baht.

As for exposure behaviors, they viewed the program once a month. The time spent in viewing the program was less than fifteen minutes. They viewed the program in order to see whether the program could help them solve personal problems. Viewers exposed to the program at a high level. Their attitudes toward the program were at a moderate level. The need for the program was found at a high level.

In studying the relationships between the degree of exposure to and attitudes toward the program, there was no correlation.

Finally, in comparing exposure, attitudes and needs vis-à-vis the program by reference to the demographical characteristics of gender, age, occupation, educational level, and income, the researcher found that viewers

who differed in gender, age, occupation, educational level and income did not display concomitant differences in exposure, attitudes and needs for the program.

Keywords : “Yingluck Government Meeting the People” Program, Television program exposure, Attitudes toward “Yingluck Government Meeting the People” Program, Needs of “Yingluck Government Meeting the People” Program

บทนำ

สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย (ชื่อย่อ: สทท. ; อังกฤษ : The National Broadcasting Services of Thailand : ชื่อย่อ : NBT) เป็นหน่วยงานสถานีวิทยุโทรทัศน์ของรัฐบาล มีสถานภาพเป็นสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติของประเทศไทย สังกัดกรมประชาสัมพันธ์ สำนักนายกรัฐมนตรี โดยมีรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี และ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้กำกับดูแล ชื่อเดิมคือ สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์

สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย มีส่วนจัดและควบคุมรายการ ที่มีหน้าที่ศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูล และวางแผนการจัดผังรายการให้ถูกต้องเหมาะสม โดยพิจารณาคัดเลือกรายการที่มีคุณภาพ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อนำมาเผยแพร่ออกอากาศ ไม่ว่าจะเป็นรายการ สารคดี รายการสนทนา รายการกีฬา รายการศิลปวัฒนธรรม ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนและนโยบายของรัฐบาล

รายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” ที่ออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย เป็นรายการที่สื่อสารให้ประชาชนได้รับรู้แนวนโยบาย และความคืบหน้าของโครงการต่างๆ ของรัฐบาล และเพื่อส่งข้อมูล, ข่าวสาร

ของรัฐบาลไปสู่ประชาชนทั่วทุกภูมิภาคอย่างทั่วถึงทุกพื้นที่และเสริมสร้างให้ประชาชนเกิดความร่วมมือโดยทั่วถึงกันซึ่งเป็นหนึ่งในนโยบายของรัฐบาล ผู้วิจัยในฐานะเป็นบุคลากรของสถานีวิจัยโทรทัศนแห่งประเทศไทย จึงมีความสนใจและต้องการจะทำการวิจัยเพื่อศึกษา การเปิดรับรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ว่ามีมากน้อยเพียงใด มีทัศนคติต่อรายการเป็นอย่างไร และมีความต้องการจากรายการด้านใดบ้าง เพื่อที่จะได้นำผลการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงรูปแบบรายการ เนื้อหารายการ ให้มีคุณภาพ และวางแผนการจัดผังรายการของทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรสำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ชมรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ณ ระดับความเชื่อถือ 95 % โดยอาศัยวิธีการคำนวณด้วยสูตรทางสถิติ ของ Yamane (1973, p. 68) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 400 คน และในการวิจัยครั้งนี้ใช้การเลือกตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Sampling) ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 พิจารณาจากการแบ่งเขตปกครองของกรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มเขต ดังนี้ (ศูนย์ข้อมูลกรุงเทพมหานคร, สืบค้นเมื่อ 9 กันยายน 2555 จาก <http://www.bangkok.go.th>) 1. กลุ่มเขตเมือง มี 14 เขต 2. กลุ่มเขตต่อเมือง มี 26 เขต 3. กลุ่มเขตชานเมือง มี 10 เขต

ขั้นตอนที่ 2 ในแต่ละกลุ่มเขต ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจงตัวแทนกลุ่มของแต่ละกลุ่มเขต ดังนี้ 1. กลุ่มเขตเมือง ได้แก่ เขตห้วยขวาง 2. กลุ่มเขตต่อเมือง ได้แก่ เขตลาดพร้าว 3. กลุ่มเขตชานเมือง ได้แก่ เขตมีนบุรี

ขั้นตอนที่ 3 ใช้วิธีการกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จากจำนวน 3 เขต เขตละเท่าๆกัน คือ เขตห้วยขวาง จำนวน 133 คน เขตลาดพร้าว จำนวน 134 คน และเขตมีนบุรี จำนวน 133 คน

ขั้นตอนที่ 4 แจกแบบสอบถามให้กับประชาชน ตามห้างสรรพสินค้าในแต่ละเขต ดังนี้

1. กลุ่มเขตเมือง คือ เขตห้วยขวาง ห้างบิ๊กซีซูเปอร์เซ็นเตอร์ สาขารัชดา (เอ็กซ์ตร้า)
2. กลุ่มเขตต่อเมือง คือ เขตลาดพร้าว ห้างบิ๊กซีซูเปอร์เซ็นเตอร์ สาขาลาดพร้าว (อิมพีเรียลเวิลด์)
3. กลุ่มเขตชานเมือง คือ ห้างบิ๊กซีซูเปอร์เซ็นเตอร์ สาขาสุขาภิบาล 3

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบปลายปิดที่ให้กลุ่มตัวอย่างกรอกคำตอบเอง โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ คำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ (จำนวน 5 ข้อ) คำถามเกี่ยวกับการเปิดรับชมรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” ได้แก่ ความถี่ในการรับชม ระยะเวลาการรับชม เหตุผลการรับชม เป็นต้น (จำนวน 7 ข้อ) คำถามเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” ในด้านเนื้อหารายการ ด้านรูปแบบรายการ ด้านผู้ดำเนินรายการ ด้านวันและเวลาการออกอากาศ และด้านผู้ร่วมรายการ (จำนวน 29 ข้อ) คำถามเกี่ยวกับความต้องการของประชาชนที่มีต่อรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” ในด้านเนื้อหารายการ ด้านรูปแบบรายการ ด้านผู้ดำเนินรายการ ด้านวันและเวลาการออกอากาศ และด้านผู้ร่วมรายการ (จำนวน 16 ข้อ)

3. การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทำการทดสอบ (pretest) จำนวน 20 ชุด กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการเก็บข้อมูลจริง เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ ความชัดเจนของคำถามว่าสามารถสื่อ

ความหมายตรงตามความต้องการ และมีความเหมาะสมหรือไม่ และนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา α (Alpha - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ทำการทดสอบความเชื่อมั่น 2 ส่วน คือ คำถามในส่วนของทัศนคติ และคำถามในส่วนของการต้องการ ซึ่งผลมีดังนี้

ส่วนของทัศนคติของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” พบว่ามีค่าความเชื่อมั่น Alpha = .893

ส่วนของการต้องการของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” พบว่ามีค่าความเชื่อมั่น Alpha = .865

แสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นสูงสามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลได้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติเชิงพรรณนาเพื่ออธิบายข้อมูลตัวแปรต่างๆ ที่ศึกษา นำเสนอข้อมูลด้วยตารางแจกแจงความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย และทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One -Way ANOVA) และการทดสอบรายคู่ของเชฟเฟ (Scheffe) ในการอธิบายค่าความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรในด้านการเปิดรับทัศนคติ และความต้องการต่อรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” และใช้การทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson' s Product Correlation Coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับรายการกับทัศนคติของประชาชน ที่มีต่อรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน”

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลด้านลักษณะทางประชากร พบว่ากลุ่มตัวอย่างประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ยระหว่าง 26 - 33 ปี ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพบริษัทเอกชน มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี และมีรายได้ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท

2. ข้อมูลด้านการเปิดรับของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับชมรายการ 1 ครั้ง / เดือน ใช้ระยะเวลาในการรับชมรายการน้อยกว่า 15 นาที มีวัตถุประสงค์ในการรับชมรายการเพื่อต้องการทราบว่ารายการสามารถแก้ปัญหาของผู้ชมได้หรือไม่ และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสนใจหัวข้อ / ประเด็นในการพูดคุยเรื่องเศรษฐกิจมากที่สุด ต้องการให้ปรับปรุงรูปแบบรายการและไม่เคยโทรศัพท์เข้าไปในรายการ

3. ข้อมูลด้านทัศนคติของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อรายการ ในภาพรวมระดับเป็นกลางเท่ากับ 3.48 โดยมีทัศนคติเชิงบวกที่มากที่สุด 3 ลำดับ คือ เป็นแหล่งข้อมูลเพิ่มเติม โดยเฉพาะประเด็นที่อยู่ในความสนใจของประชาชน รองลงมาทำให้ทราบความเคลื่อนไหว และความคืบหน้าการทำงานของรัฐบาล และลำดับสุดท้าย คือ ภาพและเสียงมีความชัดเจน

4. ข้อมูลด้านความต้องการของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการต่อรายการ ในภาพรวมระดับสูง เท่ากับ 3.80 โดยต้องการให้เพิ่มเนื้อหาที่ตอบรับความต้องการของประชาชนในการแก้ไขปัญหาต่างๆ มากที่สุด รองลงมา คือ ต้องการให้เพิ่มเนื้อหาในรายการให้มีความละเอียด และเจาะลึกในประเด็นต่างๆ ให้มากขึ้น และต้องการให้เพิ่มช่องทางในการแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นปัญหาต่างๆ ให้มากขึ้น

สรุปและวิจารณ์ผล

การวิจัยเรื่อง การเปิดรับ ทักษะคิด และความ ต้องการของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ปริมาณการเปิดรับ รายการมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของประชาชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อรายการ “รัฐบาล ยิ่งลักษณ์ พบประชาชน”

ผลการวิจัย พบว่า ปริมาณการเปิดรับ รายการไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิระนันท์ บุรณะโสภณ (2537, หน้า 112) เรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับสาร ความรู้ ทักษะคิด และการมีส่วนร่วมในการใช้ผลิตภัณฑ์อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่พบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการใช้ ผลิตภัณฑ์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ แผ่นพับ โปสเตอร์ และสื่อบุคคล ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการใช้ผลิตภัณฑ์ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชน

จากผลการวิจัยพบว่า ผู้ชมส่วนใหญ่รับชม รายการเพียง 1 ครั้ง / เดือน ใช้ระยะเวลาในการรับชมรายการน้อยกว่า 15 นาที และไม่เคย โทรศัทพ์เข้าไปในรายการ แต่กลับมีทัศนคติ ต่อรายการในระดับเป็นกลาง โดยส่วนใหญ่มี ทัศนคติต่อรายการเชิงบวกว่าเป็นแหล่งข้อมูล เพิ่มเติม โดยเฉพาะประเด็นที่อยู่ในความสนใจ ของประชาชน ทำให้ทราบความเคลื่อนไหว และความคืบหน้าการทำงานของรัฐบาล ซึ่งอาจเป็น ได้ว่าการที่บุคคลจะเกิดทัศนคติต่อสิ่งใดไม่ได้มา จากการเปิดรับรายการโทรทัศน์เพียงอย่างเดียว แต่ยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่สำคัญต่อการสร้างหรือปรับเปลี่ยนทัศนคติอีก เช่น สถานภาพทางเศรษฐกิจ ค่านิยม รูปแบบและวิธีการดำเนินชีวิต ตลอดจน พื้นฐานทางครอบครัวที่ต่างกันย่อมมีทัศนคติ

ต่อเรื่องต่างๆ แตกต่างกัน รวมทั้งมีการเปิดรับ รายการจากสื่ออื่นๆ เช่น วิทยุ สอดคล้องกับ แนวคิดของ กอร์ดอน อัลพอร์ต (Gordon Allport, 1975) ที่กล่าวว่า ทัศนคติอาจเกิดขึ้นจากสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ได้แก่

1. เกิดจากการเรียนรู้ การอบรมสั่งสอน เกี่ยวกับวัฒนธรรมและประเพณีจากบิดามารดา ทั้งทางตรงและทางอ้อม ตลอดจนได้เห็นแนวทางการปฏิบัติของพ่อแม่แล้วรับมาปฏิบัติตามต่อไป

2. เกิดจากความสามารถในการแยกแยะ ความแตกต่างของแต่ละบุคคล คือ แยกสิ่งที่ดี ไม่ดี และจะมีการกระทำที่แตกต่างกันออกไป ไม่ว่าจะเป็นการกระทำในเชิงลบหรือเชิงบวก

3. เกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล บางคนมีทัศนคติที่ดี และบางคนมีทัศนคติที่ไม่ดี ซึ่งแตกต่างกันออกไปของแต่ละบุคคล

4. เกิดจากการเลียนแบบ หรือรับเอา ทัศนคติของผู้อื่นมาเป็นของตน เช่น การที่บุคคล รับเอาทัศนคติของบิดามารดา หรือ บุคคลที่ตน ชื่นชอบและรับเอาทัศนคติของคนๆ นั้นมาเป็น ของตนเอง

ดังนั้น ปริมาณการเปิดรับรายการจึงไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อรายการ สำหรับการที่ผู้ชมมีทัศนคติที่เป็นกลางต่อรายการนั้น อาจเนื่องจากว่า ผู้ชมส่วนใหญ่รับรู้วารายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” เป็นรายการ ที่เป็นประโยชน์กับผู้ชมเพราะเป็นรายการที่ให้ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเคลื่อนไหว ความคืบหน้าในการทำงานตามนโยบายของรัฐบาลที่ให้ไว้ กับประชาชน ไม่ว่าจะเป็นนโยบายด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการศึกษา ด้าน สาธารณสุข ด้านแรงงาน ฯลฯ ซึ่งผู้ชมรายการ นั้นสามารถจะนำข้อมูล และข่าวสารต่างๆ ที่ได้รับจากการเปิดรับชมรายการมาใช้ประโยชน์ต่อ งานและชีวิตประจำวันของผู้ชมได้ ดังนั้น ผู้ชม รายการจึงมีทัศนคติที่เป็นกลางต่อรายการ ถึงแม้ว่าจะมีปริมาณการเปิดรับชมรายการมากหรือน้อยไม่เท่ากัน

สมมติฐานข้อที่ 2 ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีปริมาณการเปิดรับรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” แตกต่างกัน

ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีการเปิดรับรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภักวดี ท้วจบ (2551) ที่ศึกษาเรื่องการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ทัศนคติ ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่พบว่า ประชาชนที่มีลักษณะประชากรแตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคของสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภค ไม่แตกต่างกัน สามารถวิเคราะห์ได้ว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ อาชีพ รายได้ และระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับรายการไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องจากว่า ประชาชนส่วนใหญ่รับรู้ว่รายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” นั้น เป็นรายการที่นำเสนอผลงานของรัฐบาล ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลงานและกิจกรรมที่เป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาลในรอบสัปดาห์ รวมทั้งให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมและงานด้านนโยบายที่เร่งด่วน นโยบายในอนาคต โครงการในประเทศ และต่างประเทศรวมทั้งทิศทางประเทศในด้านต่างๆ ที่รัฐบาลกำลังดำเนินการอยู่ ดังนั้นจึงเป็นรายการที่ค่อนข้างเครียด อีกทั้งมีรูปแบบรายการที่ไม่น่าสนใจ เช่น ช่วงการสนทนาระหว่างนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ที่ตอบประเด็นปัญหาต่างๆ ที่ผู้ชมรายการถามเข้ามานั้น ประชาชนที่รับชมรายการอาจมีความรู้สึกว่น่าเบื่อ ไม่เข้าใจ ไม่สนุกสนาน ทำให้ประชาชนทุกกลุ่มมีการเปิดรับชมรายการน้อย เห็นได้จากผลการวิจัยที่พบว่า ผู้ชมส่วนใหญ่รับชมเพียง 1 ครั้ง / เดือน และใช้ระยะเวลาในการรับชมรายการน้อยกว่า 15 นาที

ปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับปริมาณการเปิดรับชมของประชาชนที่มีต่อรายการ “รัฐบาล

ยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” คือ รายการดังกล่าวออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย เนื่องด้วยความเป็นสถานีวิทยุโทรทัศน์ของรัฐบาล จึงมีข้อจำกัดในการผลิตรายการ เช่น งบประมาณในการผลิตที่มีจำนวนจำกัด หรือบุคลากรในการสร้างสรรค์ผลงานที่มีความคิดไม่ทันสมัย จึงผลิตรายการออกมาแล้วไม่สามารถดึงดูดผู้ชมได้ เพราะมีรูปแบบรายการที่ไม่ทันสมัย เห็นได้จากผลการวิจัยที่พบว่า ผู้ชมส่วนใหญ่ที่เปิดรับชมรายการคิดว่ารายการควรปรับปรุงในเรื่องรูปแบบรายการมากที่สุด ส่งผลให้มีผู้เปิดรับชมรายการมีจำนวนไม่มากนัก ประกอบกับวันและเวลาในการออกอากาศ คือ ออกอากาศทุกวันเสาร์ เวลา 08.00 – 09.00 น. นั้น เป็นช่วงเวลาที่เข้าเกินไปและเป็นวันทำงานของบริษัทเอกชนบางบริษัท จึงส่งผลให้มีปริมาณผู้เปิดรับชมรายการน้อย

สมมติฐานข้อที่ 3 ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีทัศนคติต่อรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” แตกต่างกัน

ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีทัศนคติต่อรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อติณัฐ นิमितสถาพร (2544) ที่ศึกษาเรื่อง ภาพลักษณ์ของศาลปกครองในสายตาประชาชนเขตกรุงเทพมหานคร ที่พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อศาลปกครองไม่แตกต่างกัน

จากการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ อาชีพ รายได้ และระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” ไม่แตกต่างกัน สามารถวิเคราะห์ได้ว่า จากผลการวิจัยในด้านทัศนคติ พบว่า ประชาชนโดยภาพรวมมีทัศนคติที่เป็นกลาง อาจเป็นไปได้ว่าประชาชนส่วนใหญ่รับรู้ว่รายการนี้เป็นรายการที่ให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์

ต่อตัวผู้ที่รับชมรายการ เช่น นโยบายที่มีประโยชน์ต่อประชาชน ได้แก่ นโยบายด้านเศรษฐกิจ นโยบายด้านสังคม นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งประชาชนชื่นชอบนโยบายที่มีและนโยบายนั้นสามารถที่จะสนองความต้องการของประชาชน นั่นคือ สิ่งใดตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น ทำให้ประชาชนเกิดการยอมรับในนโยบายด้านต่างๆ ดังที่กล่าวมา และสอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่า ผู้ชมส่วนใหญ่มีทัศนคติเชิงบวกต่อรายการที่เหมือนกันในหลายๆ ประเด็น ได้แก่ เป็นแหล่งข้อมูลเพิ่มเติม โดยเฉพาะประเด็นที่อยู่ในความสนใจของประชาชน ทำให้ทราบความเคลื่อนไหวและความคืบหน้าการทำงานของรัฐบาล

ซึ่งงานวิจัยนี้ เป็นเรื่องของจิตใจ ทำที่ความรู้สึกนึกคิด และความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อข้อมูลข่าวสารและการเปิดรับรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” ที่ได้รับมาซึ่งเป็นไปได้ทั้งเชิงบวกและเชิงลบ ทัศนคติมีผลให้มีการแสดงพฤติกรรมออกมาจะเห็นได้ว่าทัศนคติ ประกอบด้วยความคิดที่มีผลต่ออารมณ์ และความรู้สึกที่จะแสดงออกมาทางพฤติกรรม

ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่า การที่ผู้ชมส่วนใหญ่มีทัศนคติที่เป็นกลางต่อรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” เพราะรายการให้ประโยชน์กับประชาชน และนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องที่มาร่วมรายการสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับปัญหาต่างๆ ที่ผู้ชมโทรเข้ามาถามในรายการได้ จึงทำให้ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อรายการไม่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง

สมมติฐานข้อที่ 4 ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีความต้องการต่อรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” แตกต่างกัน

ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีความต้องการต่อรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” ไม่แตกต่างกัน

จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 สอดคล้องกับงานวิจัยของ วันเพ็ญ ปริดิยาทร (2543) ที่ศึกษาเรื่อง การเปิดรับ ทัศนคติ และความต้องการข้อมูลข่าวสารของผู้ใช้บริการแผนกผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ใช้บริการแผนกผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ แตกต่างกัน มีความต้องการข้อมูลข่าวสารไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัย จะเห็นได้ว่าประชาชนที่มีเพศ อายุ อาชีพ รายได้ และระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน แต่มีความต้องการต่อรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” ไม่แตกต่างกัน จากผลการวิจัยที่พบว่า ผู้ชมโดยส่วนใหญ่ต้องการให้เพิ่มเนื้อหาที่ตอบรับความต้องการของประชาชนในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เนื่องจากเนื้อหาที่นำเสนอในรายการไม่ชัดเจน ไม่น่าสนใจ และเป็นทางการมากเกินไปทำให้ผู้ชมโดยส่วนมากดูรายการแล้วไม่ค่อยเข้าใจ หรือเข้าใจยากในศัพท์วิชาการที่ผู้ดำเนินรายการ, นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีที่มาร่วมรายการพูดในรายการ จึงทำให้ผู้ชมมีความต้องการให้เพิ่มเนื้อหาในรายการให้มีความละเอียด และเจาะลึกในประเด็นต่าง ๆ ให้มากขึ้น เช่น บางครั้งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องตอบคำถามของผู้ชมในรายการไม่ตรงประเด็น และไม่เจาะลึกประเด็นคำถามที่ผู้ชมให้ความสนใจ โดยในบางครั้งรายการไม่ได้นำเสนอประเด็นปัญหาที่กำลังเป็นที่สนใจของประชาชนในขณะนั้น ทั้งนี้ ความต้องการต่างๆ ของผู้ชมที่เกิดขึ้นนั้นเป็นผลมาจากปัจจัยทางกายภาพและปัจจัยทางจิตวิทยา ทำให้มีความต้องการในการใช้ข่าวสารเพื่อสนองต่อความต้องการของตนเองด้วยเหตุผลที่ต่างกันไป นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่สำคัญต่อการเกิดความต้องการในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงรายการอีก เช่น การที่บุคคลมีประสบการณ์โดยตรงต่อเรื่องนั้นๆ ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ หรือทางด้านสังคมก็จะทำให้เกิดความต้องการที่หลากหลายแตกต่างกัน

ด้วยเหตุนี้ การพิจารณาศึกษาระดับความต้องการของมนุษย์จึงอาจมีส่วนช่วยในการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” เพื่อสนองความต้องการ และก่อให้เกิดกิจกรรมต่างๆ ตามมา เช่น การที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในรายการมากยิ่งขึ้น เพราะผู้ชมทุกกลุ่มไม่ว่าจะมีเพศใด อายุเท่าใด อาชีพใด รายได้เท่าใด และมีระดับการศึกษาใด ต่างเล็งเห็นว่ารายการนี้จะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนหากได้รับการปรับปรุงให้เหมาะสมมากขึ้น และสามารถจะนำข้อมูลที่ได้รับจากการรับชมรายการมาใช้ในการตัดสินใจในชีวิตประจำวันได้นั้น จึงทำให้ผู้ชมส่วนใหญ่ต้องการให้เพิ่มช่องทางการแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นปัญหาต่างๆ ให้มากขึ้น ดังนั้นจึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน มีความต้องการต่อรายการไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” โดยรวมของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับสูง ซึ่งผู้ผลิตรายการก็ควรมีการพัฒนาเนื้อหารายการ และรูปแบบรายการให้มีความหลากหลาย และเพิ่มช่วงการพูดคุยระหว่างผู้ดำเนินรายการ กับ นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องให้มากขึ้น เพื่อให้รายการมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น และนำไปสู่การเปิดรับชมรายการมากยิ่งขึ้นด้วย

2. จากผลการวิจัยพบว่า ทศนคติต่อรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” โดยรวมของผู้ชม ในเขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับกลาง ดังนั้นผู้ผลิตจึงควรปรับปรุงวัน / เวลาในการออกอากาศให้มีความเหมาะสมกับผู้ชม และควรปรับปรุงผู้ดำเนินรายการให้สามารถพูดคุยถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร ความรู้ ให้ประชาชนเข้าใจมากขึ้น เพื่อส่งเสริมให้ผู้ชมมีทัศนคติที่ดีต่อรายการมากขึ้น

3. จากผลการวิจัยพบว่า ผู้ชมรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” ส่วนใหญ่ต้องการให้เพิ่มเนื้อหาที่ตอบรับความต้องการของประชาชนในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ร่องลงมา คือ ต้องการให้เพิ่มเนื้อหาในรายการให้มีความละเอียด และเจาะลึกในประเด็นต่าง ๆ ให้มากขึ้น และต้องการให้เพิ่มช่องทางในการแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นปัญหาต่าง ๆ ให้มากขึ้น ดังนั้นผู้ผลิตรายการจึงควรปรับปรุงเนื้อหาและรูปแบบของรายการให้ตรงกับความต้องการของผู้ชมรายการให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะมีการวิเคราะห์เนื้อหาของรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” โดยละเอียด เพื่อนำมาประกอบในการพิจารณาทั้งในการวิจัยเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ เพื่อให้ผลการวิจัยสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และได้มุมมองที่แตกต่างกันด้วย อีกทั้งควรมีการศึกษาวิเคราะห์ลักษณะเนื้อหาของรายการเพื่อให้รูปแบบ และเนื้อหาของรายการมีความสอดคล้องตรงกับความต้องการของประชาชนมากที่สุด

2. ควรมีการทำวิจัยเรื่องเดียวกันนี้ในวงกว้างมากขึ้น โดยศึกษาประชาชนในต่างจังหวัด เพราะรายการได้แพร่ภาพไปทั่วประเทศ ซึ่งผลการวิจัยที่ได้อาจจะแตกต่างกันระหว่างประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร และประชาชนในเขตภูมิภาค รวมทั้งอาจจะได้ความคิดเห็นที่หลากหลายมากขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนปรับปรุง ปรับเปลี่ยนรายการให้สามารถสนองความต้องการของประชาชนได้มากยิ่งขึ้น

3. ควรมีการทำการวิจัยอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อรายการว่ามีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อรายการไปมากน้อยเพียงใด การสำรวจความคิดเห็นนี้จะช่วยประเมินรายการได้อีกทางหนึ่งด้วย

4. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบรายการที่มีลักษณะเดียวกันกับรายการ “รัฐบาลยิ่งลักษณ์ พบประชาชน” เพื่อชี้ให้เห็นความแตกต่าง ข้อดี ข้อเสียของรายการ และมีส่วนช่วยประเมินรายการได้ในอีกทางหนึ่งด้วย

เอกสารอ้างอิง

- พีระนันท์ บูรณะโสภณ. (2537). พฤติกรรมการเปิดรับสาร ความรู้ ทักษะคิด และการมีส่วนร่วมในการใช้ผลิตภัณฑ์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภักวดี ท้าวจบ. (2551). การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคิด ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันเพ็ญ ปรีดียาธร. (2543). การเปิดรับ ทักษะคิด และความต้องการข้อมูลข่าวสารของผู้ใช้บริการแผนกผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศูนย์ข้อมูลกรุงเทพมหานคร. (2555). การแบ่งเขตการปกครองของกรุงเทพมหานคร. ค้นเมื่อ 9 กันยายน 2555, จาก <http://www.bangkok.go.th>
- อดิษฐ์ นิमितสถาพร. (2544). ภาพลักษณ์ของศาลปกครองในสายตาประชาชนเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Allport, Gordon. (1975). การเกิดทัศนคติ. ค้นเมื่อ 29 กันยายน 2555, จาก <http://www.novabizz.com/NovaAce/Attitude.htm>
- Yamane, T. (1973). **Statistic : An Introductory analysis (3rd ed.)**. New York : Harper & Row.